

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 534.
Ročník 53.
Listopad 2024

***Turbinicarpus roseiflorus* Backeb. - Descr. Cact. Nov. 3: 15, 1963.**

Z naší činnosti

8. členská schůzka KKO z. s., dne 7. 10. 2024

V úvodu přednesl předseda Jiří Číp několik organizačních záležitostí: Přivítal hosta Jardu Záhoru, přednesl informace o Slezských kaktusových dnech 11. - 13. 4. 2025 (máme už na stránkách www), 100 let Brna 12. 10. 2024 - leták. Kolik členů cca má zájem o zájezd červen 2025 na Slovensko (Maďarsko) červen 20. - 22. 6. 2025. Kdo má zájem o kalendář 2025. Dodat příspěvky do Ostníku. Ing. Vích informoval členy o průběhu zavírání sezony Chrudim - Pardubice.

Jiří Číp

Na říjnovou schůzku dne 7. 10. 2024 mezi nás zavítal s přednáškou Jaroslav Záhora z Doubravníku, aby nám představil rod *Echinofossulocactus*. Společně s ním přijel jeho soused a kamarád Jaroslav Procházka, který bydlí jen přes jeden domek vedle. Jarda Záhora je největším odborníkem na „fosuláky“, nedávno o tomto rodu vydal novou knihu v omezeném nákladu. Přednášející ukázal všechny známé echinofosulokaktusy v přírodě i ze sbírky. Studijně navštívil už několikrát lokality v Mexiku, jak s našimi cestovateli, tak s mexickými odborníky. Super. Moc děkujeme za skvělou přednášku a budeme se těšit někdy příště.

KL

Obrázky našich členů

Na titulní i zadní straně představuje KL známé kvetoucí kaktusy ve své sbírce.

***Turbincarpus roseiflorus* Backeb. - Descr. Cact. Nov. 3: 15, 1963.**

Turbincarpus roseiflorus je malý soliterní nebo hojně se rozvětvený kaktus s variabilními trny a také variabilním množstvím vlny v areolách. Stonek je tmavě zelený, až 3 cm vysoký, 4 cm v průměru. Koruna bílo vlněná, Radiální trny: 6 až 13, z nichž 6 - 8 spodních mnohem kratších, bílých, 3 - 5 mm dlouhých, zatímco 3 - 4 horní zakřivené směrem k vrcholu, 10 - 15 mm dlouhé, černé. Centrální trny: 1 (až 2), mírně zakřivený směrem k vrcholu, spodní část, většinou dvakrát delší než nejdelší radiální. Květ trychtýřovitý, dlouhý 2,5 cm, široký 20 mm, okvětní lístky růžové, s tmavým středním pruhem na rubu. Velmi atraktivní je i bíle kvetoucí forma *Turbincarpus roseiflorus „albiflorus“*.

***Rebutia fiebrigii* (Gurke) Britton & Rose in L. H. Bailey & L. H. Bailey - Stand. Cycl. Hort. 5: 2915, 1916.**

Rebutia fiebrigii je nejstarší známý druh rodu *Rebutia* z Bolívie a druhý nejstarší zástupce sekce *Aylosteria*, který je mimořádný zejména svým na zástupce rodu *Rebutia* neobvykle rozsáhlým areálem výskytu. Pojmenována byla na počest dr. C. F. Fiebriga, 1869 - 1951, zakladatele a ředitele botanické zahrady v hlavním městě Paraguaye, Asunción. *R. fiebrigii* (R 503) je pěstitelsky velmi vděčná rostlina, svými nároky se nijak neliší od příbuzných druhů. Roste dobře pravokořená, ochotně kvete a snadno se množí z občas vytvářených odnoží i ze semen, která ze samosprašných a hojně se objevujících květů dozrávají v dostatečném množství, dobře klíčí a semenáčky z nich dorůstají do květoschopnosti během 3 - 4 roků. Nároky na kulturu je srovnatelná s jinými příbuznými rostlinami, např. *R. pseudodeminuta*, *R. kupperiana* nebo *R. spinosissima*. Dostatek světla a čerstvého vzduchu přispívá k bohaté násadě květů a hustému a výraznému otrnění

***Gymnocalycium andreae* var. *fechseri* H. Till - *Gymnocalycium* 13(4): 378, 2000. El Mirador 1931 m, KL08-118, (foto KL)**

Gymnocalycium andreae se vyskytuje v pohoří Sierra de Córdoba. V rámci svého rodu se jedná o menší odnožující rostliny, které kvetou žlutě, což je mezi *gymnocalycii* poměrně výjimečné. Rostlina nese jméno na počest německého pěstitele kaktusů Wilhelma Andreae (1895 - 1970), který měl v roce 1968 přednášku v Ostravě. Varieta *fechseri* odnožuje, takže tvoří mnohohlavé shluky, které mohou mít v průměru až desítky centimetrů. Má několik variet, jednou z nich je miniaturní var. *fechseri*.

Co se psalo před léty v Ostníku

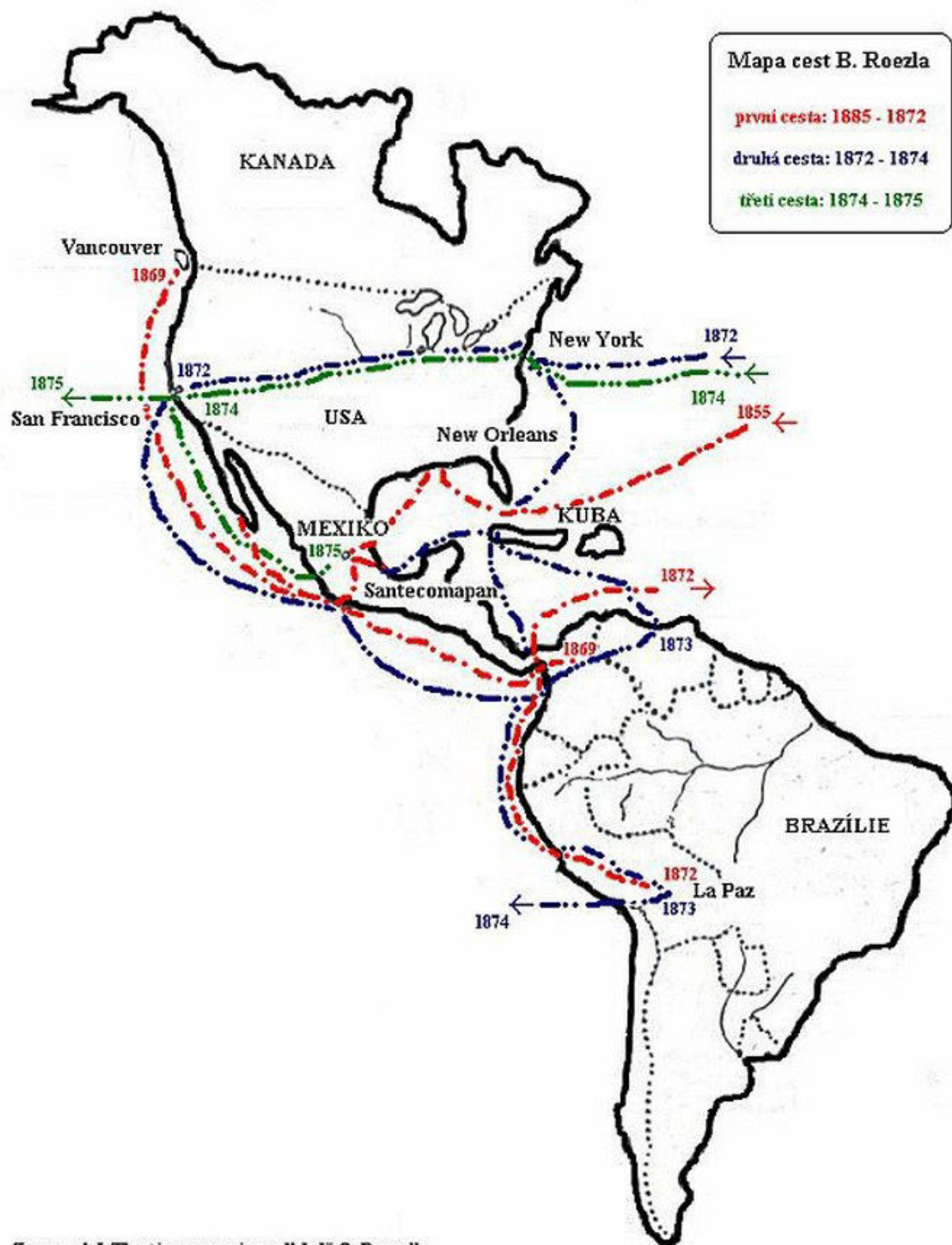
V Ostníku vyšlo během let několik článků o Benediktovi Roezlovi. Letos vzpomínáme 200 let od jeho narození a příští rok 130 let od jeho úmrtí. **Benedikt Roezl** byl význačný český zahradník, cestovatel a sběratel rostlin. Narodil se dne 13. září 1824 v Horoměřicích u Prahy, zemřel 14. října roku 1885 v Praze.

Benedikt Roezl a jeho památník na Karlovém náměstí v Praze

Jeho otec Vincenc Roezl, zahradník, si vzal za manželku Eleonoru Kropáčkovou, dceru zahradníka. V roce 1836 se šel učit jako zahradník do zahrad a sadů hraběte F. A. Thuna do Děčína. Učil se u evropské autority v pěstování orchidejí Františka Jošta. Po vyučení pracoval ve Vídni, Telči, v Rize a v belgickém Gentu. Uměl německy, vlámsky, francouzsky, holnadsky, anglicky, španělsky, rusky a polsky. S vidinou vydělání peněz odplul 1. 3. 1855 do Severní Ameriky a do Mexika. Stal se tam velitelem přístavu, celním úředníkem a majitelem plantáží v Mexiku a na Kubě. Chtěl tam založit českou kolonii, ale pro špatné klimatické podmínky tento záměr neuskutečnil. Vlastní vynález, stroj na zpracování agáve, mu rozdrtil levou paži po loket. Ale i takto postižený cestoval po Severní Americe (Colorado, Kordillery, Britská Kolumbie, i Peru) a zasílal do Evropy semena nebo celé rostliny zejména orchidejí. V roce 1872 při své návštěvě vlasti navštívil též Panenský Týnec a Libochovice. Se svými synovci Františkem a Eduardem Klabochoy a Bohumilem Houdou se vrací do Ameriky. V roce 1875 se natrvalo vrátil do Prahy. Byl majitelem císařského ruského řádu sv. Stanislava. Byl prvním předsedou zahradnického spolku Flora. Zemřel 14. 10. 1885 v Praze a 17. 10. 1885 byl

pochován na hřbitově v Panenském Týnci, kde odpočívá se svým otcem Vincentem Roezlem. Jeho maminka má hrob opodál. V Praze na Karlově náměstí byla dne 28. 10. 1898 odhalena socha na počest tohoto významného člověka, lovce orchidejí. Na jeho počest začali čeští pěstitelé orchidejí vydávat časopis pod názvem Roezliana. KL

Zpracoval J. Tlustý na mapovém podkladě O. Dorazila

Obrázky převzaty z internetu

Ostník, ročník 14: číslo 135. - str. 893, duben 1985.

Benedikt ROEHL - sté výročí úmrtí

Náš slavný cestovatel, lovec orchidejí a kaktusů zemřel 10. dubna 1885. Připomeňme si ho alespoň jeho popisem *Echinopsis gemmata* (=turbinata), jehož rostliny zaslal firmě HAAGE do Erfurtu. Popis je převzat z jeho článku „Rostliny mnou v severní, střední a jižní Americe objevené“:

„Představme si malý, vprostřed 6 až 90 cm vysoký kopec, jehož průměr by 3 - 6 m obnášel. Tento kopeček skládá se z více set hlav, které jakoby na sebe seděly ve skutečnosti, ale blíže kořene vznikají z roku do roku do délky rostouce, vždy ke špičce na tloušťce přibývají. V čas květu vyvine se na každé hlavě jeden květ, takže celý kopec několika sty květů poset bývá. Na jednom takovém chumáči spatřujeme bílé, na druhém růžové květy, jiný přináší lilákové a neb též tmavočerveně zbarvené, zkrátka barva květů jest nad pomyšlení rozmanitá“.

Antonín Pakr

Ostník, ročník 14: číslo 136. - str. 906, květen 1985.

Benedikt Roezl

Jak už bylo v Ostníku uvedeno, letošního roku uplynulo 100 let od smrti velkého českého cestovatele, zahradníka - botanika, Benedikta Roezla, jemuž přísluší největší zásluhy o zavedení středoevropských rostlin, zejména vstavačovitých, do evropských zahrad. Narodil se roku 1824 v Horoměřicích. Zahradnictví se vyučil v Děčíně v Hraběcí Thunské zahradě: jako zahradnický pomocník pracoval v Haliči, na Moravě a ve Vídni. Později se dostal do Belgie a osvojil si tam vedle dosáhlých vědomostí zahradnických, též znalosti francouzštiny, angličtiny a holandštiny. Potom pobyl kratší dobu v Rusku a pak se vrátil do Belgie, odkud se roku 1854 vypravil na cestu do Ameriky, kde ho především lákalo Mexiko a kaktusy. Jeho tamní pobyt se prodloužil až do roku 1872, tedy na plných 17 roků. V této době konal Roezl delší výpravy do všech krajin střední Ameriky, kde všude sbíral rostliny v Evropě málo známé, nebo zcela neznámé, které zasílal do Gentu obch. zahrad, závodům. Současně působil jako pantážík a zařídil rozsáhlé školky a kultury kopřivovité byliny *Boehmeria tenacissima*, kvůli tkáni vláken této rostliny vynalezl zvláštní přístroj, který byl později příčinou ztráty jeho jedné ruky. Když se vrátil do Evropy, opět stále cestoval, aby získal další obchodní kontakty pro další výpravu. Po roce odcestoval znovu do Mexika a vzal sebou synovce F. Klabocho, za kterým později přijel i jeho bratr Eduard. Tato expedice, podniknutá čistě za účelem sběratelským, trvala přes rok a procestovány byly kromě Mexika též Peru, Panama a Kuba. Po návratu z této výpravy žil Roezl až do své smrti v Praze, ale zůstal stále ve styku s předními závodami zahradnickými v Anglii, Belgii a Francii a sledoval stále pokroky v zahradnictví. Benediktu Roezlovi byl na Karlově náměstí v Praze postaven pomník, který nám trvale připomíná tuto velkou postavu českého národa 19. století.

Václav Špok

Okénko hosta

Závěr roku bude zakončen přednáškou ing. Stanislava Stuchlíka z Brna. Budeme si povídat o rodu *Brasilicactus*. Standa své začátky datuje rokem 1969, aby

pak v roce 1970 vstoupil do brněnského klubu Astrophytum. V klubu zastává různé funkce a stává se předsedou Notosekce. Je dlouholetým členem rady časopisu Kaktusy. Jeho hlavním zájmem jsou notokaktusy a v poslední době gymnokalycia. Publikuje doma i v zahraničí. V roce 2013 získal za svou dlouholetou činnost Zlatého Alberta. Jeho sbírka o velikosti 35 m² je možné po dohodě navštívit.

Ing. Stanislav Stuchlík, 2018

Brasilicactus graessneri STU 744 (foto Stuchlík)

Prosincová přednáška Ing. Stuchlíka o rodu *Brasilicactus* bude krásným zakončením letošního kaktusového roku v KKO.

Jiří Číp

100 let KK Astrophytum Brno, z. s.

1. část

Jestliže jsme letos v Ostravě slavili 70 let Klubu, tak v Brně slaví letos už 100 let. Spolek Astrophytum Brno bylo založeno 20. září 1924. Všechno začalo aktivitou tří nadšenců a to Dr. B. Neumana, V. Wagnera a O. Sadovského. Především Sadovský byl hlavním organizátorem. Dopisoval si s předními pěstiteli u nás i v zahraničí. Bohatou korespondenci měl s A. V. Fričem. Přidávám bonus, jeden z dopisů A. V. Friče, příští měsíc to bude 80 let od jeho úmrtí.

Z korespondence mezi A. V. Fričem a O. Sadovským, 16. 10. 1924, Vila Božínka Praha, Smíchov 148:

Milý pane Sadovský,

Tak teď jsem našel Váš dopis a až ho znovu přečtu, budu naň odpovídat podrobně. Tak jste založili "ASTROPHYTUM". Hezké jméno jste si vybrali. Mnohem lépe, než abyste spolek pojmenovali po mně. Psal jsem Vám již, že sbírání a studium kaktusů jsou pro mne jen vedlejší věcí, jen pomůckou ke studiu mnohem vážnějšímu. Výsledek těchto studií ponese asi mé jméno. Ale jsem ještě trochu od něho vzdálen. Letáky: o těch jsem Vám už psal. Pošta mi jich přinesla haldu jako nedoručitelných a jelikož hned na začátku našla moji adresu dodala je mně. Od Gassera to bylo hloupé, od českého anonyma podlé, už proto že to posílal anonymně. Já zatím co kdy komu napíši vždy stojím a také stojím za tím co jsem psal těm švýcarům. I z těch úryvků, jež uveřejnili je jasné, že mne Möller vyzval, abych vyjednával s jeho bratrem. Chtěl-li jsem zastoupení pro RČS za stejných podmínek jako má Gasser a né, abychom dostali zboží jež bylo prokeřaseno rukama pěti překupníků, je jasné - už proto, že Petzold prodával *heterochromus* s překroucenými kořeny za 150 Kč. stejný jako u mne stojí 2\$ - 70 Kč, ač původně u Gassera stál 40, že jsem nabízel pro cizinu víc u vzácných druhů, je také jasné protože by jinak Dr. Möller neměl důvod měnit zástupce.

Ovšem podmínka byla, že musí být rostliny pro mne sbírané jinak sbírané, než ty jež posílá Gasserovi a chtěl jsem, aby Möller v Mexico je odebíral ode mnou vyučených indiánů, t.j., rostliny uvnitř nepoškozené. A těmto indiánům by byl musel více platit. Ale to vše je lhostejné. Já jsem zvyklý, že na mne lidé štěkají a jejich štěkot mi docela nevádí. Jen to Vám a Vašemu Astrophytu přeji, abyste se vyvarovali vlivu pražských dvou spolků. Doslechl jsem, že prý mne na valné hromadě vyloučili dvacetí proti deseti hlasům, a že mi asi dvě hodiny nadávali. Toť vše co vím. Nešel jsem tam, protože jsme měli hlavní den výstavy a také mne to nezajímalo. Vlastně se nehlasovalo o mém vyloučení, nýbrž o tom zda spolek bude zlodějským nebo ne. Proto jsem požádal své přátele, aby na schůzi nešli a tak jsem se také nic nedozvěděl, než co jsem Vám teď napsal.

Tak Vám tedy nějaký dobrodinec prorokoval, že se spolu popereme. Má-li zkušenost vlastní a popral - li se se mnou, pak to bude asi čistý pán. A slyšel-li to od jiných, pak je to hlupák, který papouškuje, co slyšel. Zde, kde lépe mne znají a kde mám pověst člověka, který nestrpí darebáctví ve své blízkosti, se chytří lidé s tím nepochlubí, pakli se se mnou rozejdou. Stalo se to už několika, že se tím pochlubili a lidé s nimi přestali mluvit a začali se jim vyhýbat. Ba i moji nepřátelé političtí si mne váží i žurnalisté, kteří museli proti mně psát. Snad proti nikomu se tolik špíny nenapsalo, jako proti mně, když jsem vedl svůj politický boj, a titíž lidé co proti mně psali, chodí ke mně dál. Víím, že to dělali pro svůj chlebiček a jsem tolerantní, pokud jde o moji osobu. Ale vyhodím-li přeci někoho, pak to musí být opravdu darebák.

Abyste si mohl sám udělat posudek, posílám Vám dopis, který jsem dostal od přítele Klabocho. Mysleli, že pro mne Klabocho sbírá a jak jednali, poznáte z dopisu, který mi udělal velikou radost. Mimo to je třeba podotknout, že paní Klabochová byla po smrti svého chotě (synovce Roezlova) duševně chorá a že ani ji nerespektovali. Já se ale neohlížím na nikoho. Svou vědeckou práci dělám pro sebe a bude-li z ní mít lidstvo užitek, bude to jen vedlejší výsledek, který mi udělá radost. Budu-li mít možnost rychle dokončit započatou práci, bude mne těšit vyléčí-li se i Petzold ze své rakoviny mým přípravkem.

Jedno ale stále nemohu pochopit: proč se stále pro svou přímou omlouváte? Já mám korespondenci velice přímou s mnoha přáteli a žádný se neurážíme, ač často naše slova bývají i hrubá. Vyjednali jsme si následující pravidla pro definici urážky: Urážka je něco nepříjemného sdělené se zlým úmyslem. Bez zlého úmyslu není možná urážka, ač je možno urazit i velice pěknou formou. Nu a jaký byste Vy mohl mít zlý úmysl? Prosím, abyste i Vy tuto definici přijal za základ naší korespondence.

Zajímavé je, že se nelíbí *Agave victoria* a ariokarpusy. Stejně je to v Německu, že nejdou na odbyt. Je to proto, že staří znalci v Německu nemohou kaktusy kupovat (kaktusář nemá talent ku keřasení a kdo v Německu nekeřasil ten schudnul) a nynější odběratelé jsou začátečníky. My všichni staří kozáci jsme byli odbytem těchto rostlin velice zklamáni. Pro nás to byla "pia desidéria", pro začátečníky jsou bezcenné. O *Asr. senile* jsem Vám psal. *Echc. dasyacanthus* u mne kvetlo asi padesát procent exemplářů. Roubované kvetou neradi. Leda na *Opuntii*. *Ech. heterochromus* kvetli všechny. *Cor. macromeris* jsem v Evropě ještě neviděl kvést. Píšete, že by se těch prodalo mnoho. Myslíte jen *Ech. saglionis*, nebo i ostatní předtím jmenované druhy. Ostatně všechny jmenované mám ve více kusech prodejných. O tom, že možno dát na splátky jsem Vám psal, že co uděláte je dobré a i kdyby Vás někdo ošidil a nezapltil, tak také není žádné neštěstí. Zodpovědnost finanční nemáte žádnou. Nevím, kdo je pan Paráček a vůbec nevím, že by u mne byl někdo z Brna. Říká-li že *Anhalonium* jsou choulostivá, tak nevím odkud to má. Mně z 2000 importů zašlo při etablování asi deset kusů.

Ovšem *Ariocarpusy* jsou choulostivé, protože při sebemenším poškození vykrvácí. Mně jich sviňky mnoho zničily. Ovšem dříve nám hynuly i bez poškození, protože jsme jim nedávali vápenec. Také nemohl pan P. prodávat pohlednice ode mne, protože jsem je vůbec ještě neprodával. Nebylo k tomu času. Snad prodával Fulínovy. Když jsem je dal tisknout pro Německo, žádal mne Fulín, abych pro něho dal přitisknout 1000 sérií. Stálo mne to 1800 Kč a Fulín mi je ostal dlužen. Nemohu je používat, protože jsou s jeho reklamou. Ale také na tom nezáleží, neprodají-li se. V insertu v "burse" jsem neuváděl ani druhy ani ceny. Mám celou řadu rostlin, jichž bych se rád zbavil a na ty při větším odběru rád dám 50%. Tak k příkladu mám letošní semenáče *Opuntii* jež prodává Fulín po 3 Kč. pro mne nemají větší cenu, než 50 hal. až 1 Kč., nemohu ale dělat Fulínovi špinavou konkurenci.

Koupí-li jich ale obchodní zahradník 100, mohu mu je dát po korunce. Stejně je to u *Mammillária longimamma*. Musel jsem jich vzít výměnou 1000 kusů a teď mi zabírají mnoho místa. Stály mne po půl marce ve velkém. V krámech je prodávají po 12 až 15 korunách a je to dobrý druh, který tu cenu má. Obchodníkovi je rád dám za 450 až 500 Kč. sto kusů i s hrněčky. Nevydělám, ale uvolním si místo. Tak se to má s těmi padesáti procenty. V tom případě ovšem počítám krámskou cenu, kdežto Vašemu spolku jsem počítal skoro takovou, jakou čítám obchodníkům při větším nákupu. Ostatně, hlavní cíl byl, aby brněnští kaktusáři viděli něco jiného, než co se obyčejně prodává.

Mně hlavně chybí "zboží" pro začátečníky. Pochopíte, že když jsem jel do Mexika, že jsem nesbíral laciné druhy, jež má v Německu každý košťálník, nu a ty druhy mi hlavně chybí. Co mám z levnějších druhů, to jsou podložky na roubování a ty potřebuji sám pro sebe. Sám jsem je z jara musel draho platit a teď když jsem si je namnožil je nebudu dávat pryč.

Kdož ví, co se stane, zda mne nějaká válka nebo nemoc neznemožní cestu a pak bych neměl na co roubovat. Samozřejmě, že neplatíte žádnou náhradu za poškozené mesemb. a za zničenou *aureu*. Právě před výstavou jsem dostal výměnou z botanické zahrady z Palermo všechny druhy *Gasteria*, *Havortia*, *Aprice* jež pěstují a něco lepších *Aloí*. To by bylo něco pro Vás jako pro succulentáře. Ostatně to uvidíte, až sem přijedete. Počítám s tím, že budete mým hostem - ovšem spokojíte-li se s noclehem na divanu nebo na železné posteli, protože jiného nemám.

S pozdravem Váš A. V. Frič

Jajó,

Sadovský,

Posedník,

Schütz

Stuchlík,

Moučka,

Sochor,

Odehnal

Na první ustavující schůzi v Brně přišlo přes třicet zájemců. Početní zastoupení Čechů a Němců ve spolku bylo zpočátku stejné. Nákupy u Friče se však nejen získávaly další nové rostliny, které byly vystavovány ve výkladní skříni "Moravských novin", ale přicházeli i noví členové. Příliv českých kaktusářů rapidně rostl. O něco později si spolek začal objednávat kaktusy u erfurtské firmy Friedrich A. Haage junior. Prvních pět let spolku, tj. do roku 1928 možno označit jako období hledání cest. Duchovním vůdcem spolku hned od počátku byl jeho zakladatel Ot. Sadovský, který svůj hlavní úkol spatřoval v tom, seznámit členy spolku s

mnohotvárnými formami kaktusů. Nákupem importních rostlin u odborných firem a zásluhou Astrophyta vznikaly takto v Brně první sbírky, které byly v letech 1926 - 27 soustředovány ve spolkových pařeništích na Veveří ulici za nynější právnickou fakultou. Největší sbírka na Moravě byla v lednickém parku, největší sbírku soukromou měl již tehdy arch. Ota Eisler v Brně. V Brně začaly vznikat i živnostenské pěstitele kaktusů a byly to tehdy firmy Skolud, Otakar Sadovský, Stodůlka, později Jedličková a Šotlík. O propagaci kaktusářství se staral Ot. Sadovský jednak psaním článků v denním tisku, jednak výstavami kaktusů ve výkladních skříních. První byla v létě 1925 v kavárně Praha, v témže roce byly vystaveny importy v Moravských novinách a v Lidových novinách.

V roce 1926 uspořádal Ot. Sadovský výstavu astrophyt u firmy Barvič a Novotný, firma Stodůlka uspořádala krásnou (tehdy) expozici u firmy Lamplota. Do 4. února 1928 vzrostl počet členů z prvních 27 na 108, z nichž 63 bylo Čechů a 45 Němců. Spolek byl původně utrakvistický, mluvilo se česky i německy, což vedlo později k diferencím. Již v tehdejší době vznikly ve spolku dva tábory, z nichž jeden propagoval importy, druhý opět pěstování semenáčů. Do této skupiny patřili tři mladí členové: Zdeněk Fleischer (vrátil se z praxe v Heidelbergu), vysokoškolák Bohumil Schütz a mladý úředník Weingart. V roce 1928 docházelo mezi těmito dvěma skupinami k častým sporům a skončilo to všeobecným úpadkem spolkové činnosti. V té době se také rozešla parta importérů, kteří ve vozatajských kasárnách (vlastně v privátní zahradě p. Ctibora) si zařídila čtyři pařeništní okna a pod skly pěstovala nejkrásnější importy. Na valné hromadě dne 2. ledna 1929 se objevují ve vedení spolku noví lidé. Předsedou byl zvolen ředitel Jaroslav Šobr a výbor byl složen z mladší generace. Jedním z členů výboru se stal mladý student Bedřich Weingart, který v druhém údobí spolku hrál velmi významnou roli. Nový výbor rychle zklidnil rozbouranou hladinu spolkového života. Byly vydávány spolkové zprávy. B. Weingart uvedl ve skutek myšlenku uspořádání spolkové výstavy v létě 1929 v lužáneckém pavilonu. Výstava měla velký úspěch a bylo získáno mnoho nových členů. Zejména se přihlásil pan Papírník, který se stal zakrátko nejúspěšnějším pěstitelem jak semenáčků, tak i importů. Výstavy se pak opakovaly a bylo jich celkem šest, v roce 1930, 1931, 1934, 1935 a 1938.

První výstava v roce 1929 byla menšího rozsahu, zato na druhé výstavě se objevily překrásné rostliny pana Ludvíka Kozelského, na třetí výstavě soutěžily o primát dvě největší firmy - Kozelský, Kolín a Valentová z Bratislavy. Další výstavy byly obelány převážně rostlinami brněnského Z. Fleischera, jehož sbírka se již rozrostla do značných rozměrů, takže spolek Astrophytum již byl nezávislý od mimobrněnských vystavovatelů. Na výstavě v roce 1935 byli návštěvníci překvapeni nádhernými rostlinami pana Šuby z Týnečka u Olomouce, na výstavě v roce 1938 byla vystavena velmi hodnotná sbírka astrophyt Ot. Sadovského a stenokaktusů (*Efsc.*) ředitele Krejčího.

V roce 1929 vystoupili ze spolku také všichni Němci a spolek se stal čistě českým. Vzdor odchodu Němců byl růst členské základny velice rapidní a v roce 1929 dosáhl čísla 184 (trojnásobek českých členů v roce 1928). Proto bylo přikročeno k vydávání spolkového časopisu Kaktusář. Pod redakčním vedením Bedřicha Weingarta získával časopis na oblibě, členů přibývalo a v letech 1934 a 1935 jich bylo přes 300 (tedy asi tolik jako v roce 2000 - pozn. autora). Ke spolupráci byl získán A. V. Frič, jehož články ještě dnes jsou velmi zajímavé. Později do časopisu přispíval i cestovatel Curt Backeberg, čímž časopis získal na ceně. Bedřich Weingart redigoval časopis v letech 1930 - 1932, kdy se ujal redakce Bedřich Jajó, ale v letech 1935 - 1936 se stal redaktorem opět B. Weingart.

V roce 1932, po zastavení vydávání Kaktusářského obzoru, se stal Kaktusář oficiálním organem Sdružení kaktusářů v Praze (druhá organizace, která se odštěpila z původního pražského spolku - pozn. autora) a v roce 1935 po zastavení Kaktusářských listů, též oficiálním časopisem Spolku pěstitelů kaktů v Praze. Tak došlo ke spolupráci všech českých kaktusářských spolků. Protože vydávání časopisu bylo spojeno se značnými finančními obětmi, muselo být v roce 1937 upuštěno od vydávání Kaktusářských listů v Brně a redakce přešla do Prahy. V roce 1936 odchází ze spolkového života B. Weingart, ke kaktusům se však opět vrací Ot. Sadovský. Spolkový život byl velmi rušný, byly pořádány tzv. burzy, výbor a redakční rada se scházely každý týden. Členské schůze byly tak navštěvovány, že spolková místnost v kavárně Praha nestačila a od roku 1933 se schůzovalo v sále důstojnických domů. V roce 1934 spolek přesídlil do restaurace u Polenků.

V roce 1935 náhle zemřel předseda Šobr a předsednictví se ujal ředitel Petr Krejčí, který byl předsedou až do roku 1948, tedy plných 13 let. Schůze byly v roce 1936 přeneseny do Akademické kavárny. V letech 1928 až 1938 nastal vrcholný rozmach kaktusářské záliby. Byly podniknuty četné cesty do nalezišť, byly objeveny stovky nových druhů kaktusů. Také u nás se řada firem profesionálně zabývala pěstováním kaktusů. Velice úspěšný byl pan Šuba z Týnečka u Olomouce, který zásobil trh levnými semenáči, takže většina firem přestala existovat. Na Moravě mimo něho zůstala jen firma Zdeňka Fleischera. Každý šel svou cestou, pan Fleischer pěstoval pravokořenné rostliny, pan Šuba opět rouboval, ale oba se snažili vypěstovat krásné a dokonalé rostliny.

Nejvýznamnějším oborem spolkové činnosti se stala organizovaná specializace. Byly studovány ceníky, jednotlivým členům byly přidělovány druhy, které měli pěstovat ze semen a jedině tak bylo možné opatřit a mít v evidenci celé to množství novinek, kterými byl zaplavován trh. S pěstováním semenáčů ruku v ruce šlo prohlubování pěstitelské techniky, takže bylo možné s úspěchem pěstovat na vlastních kořenech i ty nejchoulostivější druhy. Význačnou sbírku kaktusů měl v té době především pan Papírník. Ta však v krátké době zanikla. Velkou sbírku měl arch. Eisler i malíř Jajó, zajímavá byla sbírka B. Weingarta. Největší sbírku v Brně měl Zd. Fleischer, na Moravě pak J. Šuba v Týnečku, pan Lang v Července a pan Podsedník v Třebíči. Těsně před válkou vznikla také jedinečná sbírka astrophyt Ot. Sadovského, zabírala 16 pařenišť a v celku ji později získal Z. Fleischer. Rád bych se zde zmínil o dalším kaktusáři, který značně ovlivnil spolkový život, zvláště po roce 1930. V té době byl ve spolku již značný odklon od kupování importů, i když byly v té době podstatně levnější. Zdeněk Fleischer popisuje tuto dobu následovně (viz Kaktusářské listy č. 10, str. 75 - 76, 1949):

Výstava v roce 1930 (první spolková - pozn. autora) měla tehdy velký úspěch. Někteří, ač nečleni spolku, se chtěli pochlubit svými výpěstky. A tak jeden starý pán dovezl celou řadu rostlin, byly to druhy nejobyčejnější (*Echinopsis eyriessi*, *Phyllocactus ackermannii*, *Cereus flagelliformis*, *Aloe variegata*, nějaké opuncie a několik koupených semenáčů), celkem asi dvanáct druhů, ale ve více exemplářích. Tedy nic zvláštního a přece - expozice měla úspěch. Rostliny byly tak krásné, že všechny přebytečné rostliny starý pán rozprodal.

Ke strženému obnosu něco přidal a koupil za něj - importy! A tak se spolkové scéně objevil starý pan Papírník. Z počátku byla nedůvěra v jeho úspěch s importy. Pan Papírník však začal pilně navštěvovat schůze a kupoval další a další importy. Každý očekával, že toho brzy nechá, prokleje náš spolek a vrátí se zpět ke svým *Echinopsisům*. Ale jednoho dne, asi tak za rok od výstavy přijde pan Weingart se zprávou, co že to ten Papírník udělal z těch uschlých importů. A tak následovala

exkurze spolku k panu Papírníkovi. Připomínám, že jsme byli ke zprávě p. Weingarta dosti nedůvěřiví, ale co jsme tenkrát uviděli, nás prostě ohromilo. Místo zešedlých trnů na živořících importech jsme viděli rostliny v bujné vegetaci, s násadou pupat, zkrátka něco krásného a v té době nevídaného. A ten originální způsob pěstění!

Ve velkých hrncích s výživnou půdou byly zasázeny importy. Květináče byly postaveny na deskách asi 50 cm od země, a to pod širým nebem. Za slunných dnů pan Papírník několikrát denně kaktusy rosil a poléval prostor mezi hrnci, jakož i širší okolí dřevěného parapetu. Tedy žádné skleníčky s umělým teplem nebo pařeniště napěchované hnojem, jak se tenkrát ještě z prvních dob doporučovalo. Žádné malé hrníčky, nýbrž květináče dostatečně veliké, naplněné živnou půdou a nikoliv drceným mramorem a jehličím. To byl tehdy ve způsobu pěstování importů skok tak překvapující, že to znamenalo převrat v pěstění nejen importů, ale i ostatních kaktusů. Tímto způsobem pěstoval pan Papírník po léta své rostliny a šel od úspěchu k úspěchu. Od pana Papírníka jsme se naučili mnoho a na zdravém jádře brněnského pěstění má on lví podíl. Ačkoliv jeho zkušenosti ovlivnily pronikavě pěstitelské metody brněnských kaktusářů, přece umění pana Papírníka zůstává nedostižné a nenapodobitelné. Jako se někdo narodí virtuózem nebo básníkem, tak pan Papírník se narodil pěstitel. Jen škoda, že talent se uplatnil tak pozdě. Tento starý pán začal kaktusářit, když mu bylo již značně přes šedesát.

převzato z internetových stránek KK Astrophytum Brno - pokračování příště

Zemřel Petr Morávek

Po kratší těžké nemoci zemřel v neděli, 15. září 2024, ve věku nedožitých 49 let, člen Spolku pěstitelů kaktusů Chrudim pan Petr Morávek. Petr se narodil 27. listopadu 1975. Byl zapáleným kaktusářem, fotografem, měl rád počítač a práci s ním, vlaky a jízdu v nich, pobyty v přírodě, hru na kytaru, práci s přírodními materiály. Zajímal se vždy o všechno kolem sebe, byl plný touhy po vědomostech všeho druhu. Miloval hudbu, kterou rád poslouchal, ale i dával těm, kteří jej chtěli poslouchat. Miloval přírodu, ve které cítil provázanost.

Petr byl správcem internetového měsíčníku přátel kaktusů a sukulentů IN CACT a správcem webových stránek Notosekce. Opustil nás v nejproduktivnějším věku, odešel od svých kaktusů i nedodělané práce. Když odcházel naposledy do nemocnice, říkal: „držte mi kluci palce“! Bylo to málo .....

Čest jeho památce!

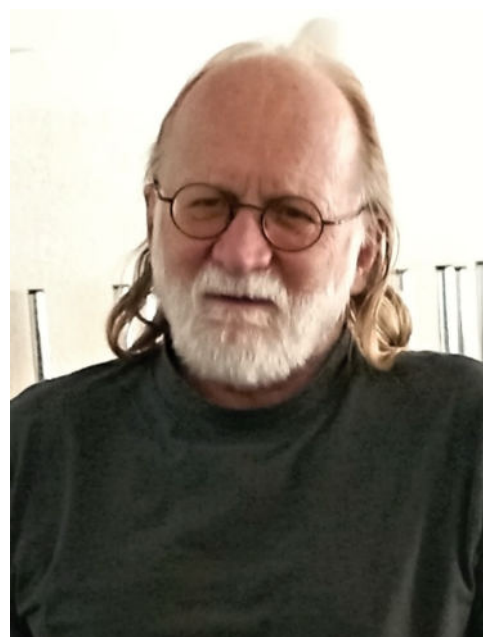
Karel Pavlíček, Chrudim

Symposium Brno 2024

Termín sympozia v Brně tentokrát padl na sobotu 12. 10. 2024. Letos KK Astrophytum Brno, z. s., slaví na podzim 100 let od založení. Součástí oslav bylo i toto symposium, které se velmi povedlo. Výběr přednášejících byl skvělý, jako jejich pestré témata prezentací: Stanislav Stuchlík – historie Astrophyta, Grzegorz Matuszewski – méně známé Chile, Lubomír Berka – Atlas kaktusů, Wolfgang Papsch – Chile, od Santiaga po Antofagastu, Michael Pinter – Namaqualand, poušť v květu, Radivan Benřík – Baja California, Andreas Hofacker – cestování po horském deštřném pralese v Brazílii.

pohled do plného sálu

přadatel Radek Čech, předseda KK Astrophytum Brno, přednášející Lubomír Berka, předseda KKP

další přednášející: Wolfgang Papsch, exprezident GÖK, Michael Pinter, prezident GÖK, Radovan Benčík, předseda Klubu kaktusářů Nobilis v Bratislavě

tři přednášející Andreas Hofacker, prezident DKG, Grzegorz Matuszewski z Polska, Ing. Stanislav Stuchlík z Brna (foto zaslal Matuszewski)

Vidět kvetoucí Namaqualand byl perfektní zážitek. Už jsem viděl několik podobných přednášek, vždy mě pestré barvy rozkvetlé pouště zcela pohltní. Prostě fantazie. Poslední přednáška byla velmi zajímavé, vidět epifytní kaktusy z brazilských pralesů, se jen tak nevidí. Zvláště mě upoutal rod *Rhipsalis*, kde jsme viděli velké množství druhů tohoto rodu. Celkově lze program přednášek hodnotit jako velmi zdařilý, jen tak dále. Jedinou chybou bylo zavření restaurace Potrefená husa, kde se prováděla rekonstrukce, bohužel to už není chyba organizátorů. KL

Informace

- pátek 13. 12. 2024 - Ing. Stanislav Stuchlík: rod *Brasilicactus*, tombola a občerstvení v restauraci Oáza od 16. hodin
- 6. 1. 2025 - Jan Čáp: postřiky a chémie pro pěstování kaktusů
- 10. 2. 2025 - členská schůze **vlastní promítání**
- 3. 3. 2025 - Miroslav Sochůrek: Argentina 2024 (Austrokaktusy)
- 7. 4. 2025 - Miroslav Cipár: nové druhy zeminy pro pěstování rostlin

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hod., ve **Středisku přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.

- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě, zasílejte na adresu předsedy, Číp Jiří, e-mail: jiri.cip@mobal.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz

Ostník 2025

Vážení přátelé, blíží se konec roku a pomalu začínám připravovat věci potřebné pro činnost klubu na další rok 2025. Příští rok nám však připraví několik změn. Tou první, která se nás všech dotkne, je ukončení činnosti redaktora, příspěvatele a vydavatele Ostníku Lumíra Krále. Po několik let se zdatně staral o náplň časopisu a jeho vydávání, za což mu náleží velký dík.

Po domluvě s členy výboru jsem dospěl k rozhodnutí vydávat časopis Ostník jako čtvrtletník a to v měsíci březnu, červnu, září a prosinci. Časopis bude mít místo 16 stran, 20 stran a to prostřední část čtyř stran bude barevná. Cena zůstane stejná tj.150 Kč/rok. Pro nově vydávaný Ostník byla zvolena redakční rada ve složení: předseda rady Pavel Faldýn a členové Lumír Král a Jiří Číp.

Jiří Číp - předseda KKO

Adresy autorů:

Číp Jiří, e-mail: jiri.cip@mobal.cz

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

Pavlíček Karel, e-mail: KarelPavlicek@seznam.cz

+Pakr Antonín

+Špok Václav

OBSAH – LISTOPAD 2024

Z naší činnosti	130	100 let KK Astrophytum Brno, z. s.	135
Obrázky našich členů	130	Zemřel Petr Morávek	140
Co se psalo před léty v Ostníku	131	Brněnské sympozium 2024	141
Okénko hosta	133	Informace	143

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, listopad 2024

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Rebutia friebrii R 503

Gymnocalycium andreae var. *fechseri*, El Mirador 1931 m, KL08-118, (foto Lumír Král)